

Staten bør overtage Driften af Banerne, og at det er det Alternativ, der fra Statens Side bør vælges. Jeg tør ogsaa udtale som min Tanke, at man skal bestrebe sig for at gjøre Alt til, at de samme Laxter blive de gjældende paa Silkeborg—Herning Banen som paa Statsbanerne; men jeg gjør ærede Medlemmer opmærksomme paa, at det Forhold, der her bestaar, er et kontraktmæssigt i Henhold til en vis Koncession, idet der nemlig er givet Koncessionshaveren et Tilfagn som det, der findes trykt i Finantsloven, det nemlig, at der skal stilles to Alternativer, dog ikke til hans, men til Regjeringens Valg. Foraavidt kan jeg altsaa være enig med ærede Medlemmer, som man kan fastholde, at man vil overtage Silkeborg—Herning Banen. Hvad det andet Punkt angaar, da er det — jeg tør ikke bestemt sige, om det staaar i selve Koncessionen eller i Tilfagnet — tilfagt Vedkommende, at han skal faae en Gjennemsnitsagt af 18 Sk. pr. Mil. Jeg kan kun sige, at mine Bestræbelser af mange Hensyn og da navnlig ogsaa af Regnskabs-hensyn ville gaa ud paa, at naar Staten overtager Driften, skal Laxten være den samme paa dette Stykke som paa de øvrige Statsbaner; men jeg vil sætte Pris paa, at man med Hensyn til dette Punkt vil holde den mellem Regjeringen paa den ene Side og Koncessionshaveren paa den anden Side trufulde Overenskomst, at han skulde have Ret til en saadan Lagt af 18 Sk. som Gjennemsnit, en Lagt, der er lavere end Gjennemsnitslaxten for Statsbanerne, fordi jeg ikke kunde anse det for ønskeligt, at Koncessionshaveren skulde vælge dette Punkt som Grund til at trække sig tilbage fra det hele Anlæg. Hans Forpligtelser til at holde sig til Overenskomsten om Sernbanen, den hele Sag er knyttet til disse af ham stillede Betingelser, og jeg vilde derfor finde det rigtigt, at man gav Indenrigsministeren Ret til at vælge mellem de i Finantsloven stillede Alternativer, thi det vilde i høj Grad lette Forhandlingerne med Entreprenøren for at naae det Maal, som baade Indenrigsministeren og Udvalget tilsigte. Jeg skal ikke forklare mig nærmere derom, idet jeg mellem anden og tredje Behandling vil kunne faae Leilighed til at forhandle med Udvalget, som jeg let vil kunne oplyse om, hvorledes dette vil være det Aligeste og Forstandigste. Hermed er som sagt ikke udtalt Andet, end at jeg er enig med Udvalget om den hensigtsmæssigste Ordning af Forholdet; dette maa jo være Hovedsagen. — Hvad den Hensstilling angaar, som findes Sp. 607—8, da tvivler jeg meget paa, at der ikke gjøres Alt for hurtigst mulig at tilveiebringe de Erstatninger, som skulde ydes Private. Det er en Erfaringsætning, at Private ere meget utaalmelige efter at faae disse Erstatninger og ofte ikke kunne indse Grundene, hvorfor man er nødsaget til at afvente et givet

Erstatning af Erstatningen kan finde Sted. Men jeg tør tro, at de paagjældende Mænd, der foruden Kommissarius bestaa af Egnens egne Lidsmænd, gjøre, hvad der fra deres Side kan gjøres, for at Vedkommende kunne faae deres Erstatning, saa snart ske kan. — Med Hensyn til de 2 Arealer ved Aarhus Station forstaaer jeg Udvalgets Bemærkning saaledes, at man ikke ønsker, at der strax indtages Mere af Arealerne til Sernbanens Brug end høist fornødent, men at man dog ikke vil modsætte sig, at der bruges saa Meget deraf, som forstandigvis maa benyttes af Sernbanen, naar man i Mellemtiden gjør Tilstanden saa frugtbringende som muligt, og inder man tager endelig Bestemmelse om, hvad man vil sælge til Byggegrunde, træffer Forstaaelse derom med Bevillingsmyndigheden, der har bevilget Beløbet. Det er en Reservation, som til enhver Tid vil forekomme mig at være i sin Orden. — Angaaende Forhandlingerne om Udvikelsen af Kolding Station udtalte den ærede Ordfører, at Udvalget alt nu havde tænkt sig at udsætte Ordningen af denne Sag til næste Aar. Jeg vil dog henstille til Overveielse, om det kan anses for hensigtsmæssigt, naar Trafikken nu tager sin fulde Begyndelse, idet baade Syd- og Vestbanen aabnes, at man da lader Kolding Station være i en saa utilstrækkelig Tilstand, at den ikke svarer til de Krav, man vil stille til den som Station. Det er jo utvivlsomt uhensigtsmæssigt overfor Sernbanedriften, men jeg tror ogsaa, at det maa slaas fast, at det vil være meget ugunstigt for Kolding By; thi det er vist, at hvor man betjenes tilstrækkelig og godt paa Sernbanestationer og i det Hele i disse store Kommunikationsforhold, der søger Trafikken hen, medens den søger bort fra de Steder, hvor man finder sig utilstrækkelig betjent, og hvor der hverken er Plads til det One eller til det Andet. Jeg tror saaledes, at Kolding By er den, der nærmest vil have Grund til at at beklage sig, hvis man kun giver den en Udbygning for næste Aar, saaledes at man til den Tid vil se, hvad man kan gjøre for den. Jeg vil kun henstille dette til den ærede Ordfører, da der jo ingenlunde efter hans Udtalelse kan siges at være blevet truffet nogen egentlig endelig Bestemmelse af Udvalget med Hensyn til dette Spørgsmaal; det er jo henstillet til Lillagsbevillingen. — Hvad Spørgsmaalet om det Beløb angaar, der er anvendt til Anlæg af Kolland-Jalførs Sernbane, beder jeg bemærket, at Lovens Intet indeholder om det Tidspunkt, paa hvilket Regnskab skal være aflagt. I Koncessionens Punkt 9 er der af Administrationen, som har meddeelt Koncessionen, taget en Bestemmelse om, at der inden 3 Maanedes fra Banens Aabning skal være aflagt Regnskab. Dette Punkt, der administrativt er fastsat, vil Administrationen ogsaa være berettiget til selv at forandre, og da den har anset de Grunde, der ere fremkomne fra Selskabets Side, og som stille hen imod at søge